

İyilik Pusulası

Yavuz DEMİRKIRAN

İyilik Pusulası

Yavuz DEMİRKİRAN

Lily, yemyeşil bir çayırın kenarındaki küçük bir evde yaşıyordu. Keşfetmeyi çok severdi ve bez çantası her zaman hazinelerle doluydu: pürüzsüz taşlar, tüyler ve kır çiçekleri. Güneşli bir sabah kırmızı lastik çizmelerini giyip kıvrımlı patikadan aşağı yürümeye başladı. Yürürken kestane rengi saçları zıplıyor, parlak yeşil gözleri merakla parlıyordu.

Çayırın ortasına geldiğinde çimenlerin arasında bir şey parladı. Lily dizlerinin üzerine çöktü ve kırmızı örgülü bir kordonla bağlı yuvarlak pirinç bir pusula buldu. Cep saati gibi küçüktü ve parlak kutusunun üzerine kıvrımlı yaprak desenleri işlenmişti. Tam ortasına küçük bir yıldız kazınmıştı. Lily onu çilli ellerinde evirip çevirdi. "Bir pusula!" diye fısıldadı. "Ama nereyi gösteriyor?"

Pusulayı avucunun içine yatay olarak koydu. İbre olması gerektiği gibi kuzeyi göstermiyordu. Bunun yerine yumuşak bir altın rengiyle parlıyor ve yaşlı meşe ağacına doğru dönüyordu. Parmaklarını hafif, sıcak bir uğultu gıdıkladı. "Bu çok tuhaf," dedi Lily. Onu hafifçe salladı ama ibre yerinde kaldı. "Belki büyölüdür," diye düşündü. "Belki de beni takip etmemi istiyor." O da öyle yaptı; kırmızı çizimleri düşen yaprakların üzerinde çıtırdadı.

Meşe ağacının altında ağır bir sırt çantası ve buruşuk bir harita taşıyan bir yolcu duruyordu. Yorgun ve endişeli görünüyordu. "Kayboldum," dedi. "Saatlerdir dönüp duruyorum." Lily gülümsedi ve pusulasını kaldırdı. "Pusulam beni tam sana getirdi!" Haritasındaki patikayı işaret etti. "Şu patikayı takip et, öğle vakti köye varırsın." Yolcu ona teşekkür etti ve el sallayarak hızla uzaklaştı.

Lily sırttı ve pusulasına baktı. İbre çoktan yeniden dönmeye başlamıştı, bu kez bir bahçenin kenarındaki eğri bir çite doğru. Merakla onu takip etti. Orada, bir direğe asılı küçük bir kuş evi vardı; çatısı kırılmış, kapısı sallanıyordu. Çitin üzerinde küçük bir mavi kuş hüznle cıvıldıyordu. "Endişelenme," dedi Lily. "Ben bunu tamir edebilirim." Çantasından biraz ip çıkardı ve çatıyı yerine bağladı.

Kuş evi yeniden güvenli ve rahattı. Mavi kuş mutlu bir şarkı söyleyip içeri uçtu. Lily'nin içi sıcacık oldu. Pusula uğuldadı ve köy meydanına doğru gösterdi. Yürürken dağınık kum sarısı saçlı, yeşil tulumlu küçük bir oğlan yanına koştu; eski püskü bir oyuncak tavşanı sımsıkı tutuyordu. Büyük kahverengi gözleri yaşlarla doluydu. "Yavru köpeğimi gördün mü?" diye sordu. "Kaçtı!"

"Ben Pip," dedi ođlan, burnunu silerek. "Köpeđimin adı Scamp; küçük, kahverengi ve bir kulađı beyaz." Lily ona pusulayı gösterdi. "Bu işe yarayabilir," dedi. İbre döndü ve fırının arkasındaki böğürtlen alılarına doğru gösterdi. Hızla oraya gidip usulca seslendiler. Birden küçük kahverengi bir köpek kuyruđunu sallayarak fırladı ve Pip'in yüzünü yaladı. "Scamp!" diye bağırdı Pip, onu sımsıkı kucaklayarak.

Pip'in dişleri aralık gülümsemesi o kadar büyüktü ki Lily'yi güldürdü. "Pusulan harika!" dedi. "Sana yardım edebilir miyim?" Lily başını salladı ve birlikte yürüdüler. Pusula yeniden uğuldadı ve ibre dönmeye başladı. Giderek hızlandı, döndü de döndü, ta ki altın bir bulanıklığa dönüşene kadar. "Ne oluyor?" diye sordu Pip. "Bilmiyorum," dedi Lily. "Ama büyük bir şey olmalı."

İbre durdu ve tepelerin arasına gizlenmiş küçük bir köyü işaret etti. Lily ve Pip oraya kadar koştular. Ufukta kara bulutlar toplanıyor, rüzgâr şiddetleniyordu. Düzgün topuz yapılmış gümüş-gri saçlı yaşlı bir kadın onlara doğru aceleyle geldi. Lila rengi bir hırka giymiş, yuvarlak gözlükler takmıştı. "Merhaba canlarım," dedi. "Ben Bayan Hazel. Büyük bir fırtına geliyor ve biz hazır değiliz!"

"Biz yardım edebiliriz!" dedi Lily. Pusulasını kaldırdı. "Bizi sana bu getirdi. Her zaman yardıma ihtiyacı olan insanları gösterir." Bayan Hazel'in sevecen koyu gözleri kocaman açıldı. "Öyleyse hızlı çalışmalıyız," dedi. "Pencereleri tahtalarla kapatmalı, su toplamalı ve hayvanları içeri almalıyız." Lily ve Pip başlarını salladı. Kısa süre sonra her evden komşular çekiçler, tahtalar ve fenerler taşıyarak geldi. Herkesin yapacak bir işi vardı.

Lily ve Pip battaniyeleri ve fenerleri köy salonuna taşıdı. Bayan Hazel büyükleri pencereleri tahtalarla kapatmaları ve kum torbalarını üst üste dizmeleri için düzenledi. Rüzgâr güçlendi ve ilk yağmur damlaları düştü. Ama köylüler birlikte çalıştı ve kimse korkmadı. Lily sarı yağmurluğu rüzgârda dalgalanırken bir sepet ekmek taşımaya yardım etti. "Pusula haklıydı," dedi. "Yardıma ihtiyacın vardı ve şimdi var."

Tam son pencere de tahtalarla kapatılırken fırtına geldi. Yağmur çatılara vuruyor, gök gürliyordu. Herkes köy salonunda toplandı; sıcak ve güvendeydi. Bayan Hazel sıcak kakao yaptı ve Pip'in köpeği ateşin yanına kıvrıldı. Lily pusulasına baktı. İbresi hareketsiz ve sakindi, yumuşakça parlıyordu. "Şimdi dinleniyor," dedi. "Çünkü herkes güvende." Köylüler gülümsedi ve sevinçle bağırdı.

Fırtına gece boyunca geçti ve sabah aydınlık ve berrak geldi. Köy biraz ıslaktı ama herkes güvende ve sağlıklıydı. Bayan Hazel Lily'ye sıcak bir sarılma verdi. "Teşekkür ederim canım," dedi. "Sen ve pusulan bizi bir araya getirdiniz." Pip köpeğini kucakladı ve sırtıttı. "Şimdi ne yapacaksın?" diye sordu. Lily pusulasına baktı. İbre çoktan eve giden patikayı gösteriyordu.

Lily mutlu bir kalple eve yürüdü. Pusula kırmızı kordonuyla boynunda asılıydı; sıcak ve sessizdi. Yardım ettiği herkesi düşündü: kaybolmuş yolcuğu, küçük mavi kuşu, Pip ve Scamp'ı ve bütün köyü. "İyilik bir pusula gibidir," dedi kendi kendine. "Seni her zaman doğru yöne yönlendirir." Küçük evine kadar seke seke gitti.

O günden sonra Lily pusulasını hep yanında taşıdı. Altın ibre ne zaman parlayıp uğuldası onu takip etti. Bazen onu bir gülümsemeye ihtiyacı olan bir arkadaşına, bazen bir yardım eline ihtiyacı olan bir komşuya götürdü. Her seferinde Lily tüm kalbiyle yardım etti. Ve her seferinde içinde aynı sıcak parıltıyı hissetti. Başkalarına yardım etmenin eylemlerimize yön ve amaç kazandırdığını öğrendi.

Ve eğer bir gün sarı yağmurluklu, kırmızı çizmeli, küçük piring bir pusulayla yürüyen bir kız görürseniz, bilin ki o Lily. İbreyi takip ediyor, nereyi gösterirse gösterebilir. Belki sizi gösterir. Ve eğer gösterirse, küçük bir iyiliğin sizi en büyük maceraya çıkarabileceğini göreceksiniz. İyilik pusulası yolu göstermeyi asla bırakmaz.